

prima instanță: V. Puica
instanța de apel: D. Manoli, Șt. Niță, A. Bostan

dosarul nr. 2ra-2853/16

ÎNCHEIERE

28 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Ministerului Afacerilor
Interne al Republicii Moldova împotriva lui Stanislav Valachi cu privire la
încasarea sumei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016, prin care a fost
respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova și
menținută hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 01 februarie 2016,
prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 25 iunie 2015, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova a
depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Stanislav Valachi cu privire la
încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a invocat că în rezultatul inspectării financiare tematice
a activității economico - financiare a Ministerului Afacerilor Interne al RM și a
unor subdiviziuni subordonate pe parcursul anilor 2011-2014 (3 luni), de către
Inspekția financiară din subordinea Ministerului Finanțelor, s-a constatat că în baza
pct. 7 al dispoziției MAI nr. 14/454 din 16 mai 2012, membrilor grupului de lucru
pentru elaborarea proiectului de lege privind modul de asigurare și restabilire a
ordinii publice în cadrul evenimentelor publice, neîntemeiat au fost calculate și
achitate lunar, pe parcursul anului 2013 sporuri la salariu în mărime de 50 % din
salariul de funcție.

Sușține că în scopul lichidării iregularității depistate conform pct. 5 din
prescripția nr. 27-04/786 din 20 iunie 2014 emisă de către Inspekția Financiară,
Ministerul Afacerilor Interne al RM a fost obligat să întreprindă măsuri de
recuperare, conform legislației în vigoare a cheltuielilor neîntemeiate.

Menționează că la 06 iunie 2014 a fost anulat pct. 7 din dispoziția MAI
nr. 14/454 din 16 mai 2012, și a fost dispusă inițierea procedurii de recuperare a
sporului achitat membrilor grupului de lucru în mărime de 50 % din salariul de
funcție.

Relevă că la 24 septembrie 2014, Ministerul Afacerilor Interne al RM a fost expediată în adresa pârâtului somația nr. 15/1 - 1797, prin care i s-a solicitat restituirea sporului primit în sumă de 18 549,20 lei, însă până în prezent suma respectivă nu a fost restituită.

Indică că dispoziția MAI nr. 22/1244 din 06 iunie 2014 nu a fost contestată în instanța de judecată.

Remarcă Ministerul Afacerilor Interne al RM că Valachi Stanislav nu mai activează în cadrul MAI al RM din 19 iulie 2013.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, 514, 572 Cod civil, 166-167 CPC.

Solicită încasarea din contul lui Stanislav Valachi în folosul Ministerului Afacerilor Interne al RM a sumei de 18 549,20 lei ce constituie sporul la salariu în mărime de 50 % din salariul de funcție acordat pe parcursul anului 2013.

Prin hotărârea Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 01 februarie 2016, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016 a fost respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM și menținută hotărârea Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 01 februarie 2016.

La 27 octombrie 2016 Ministerul Afacerilor Interne al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 28 iunie 2016 prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ilegale și neîntemeiate.

Menționează că la pronunțarea hotărârii, instanța de judecată a neglijat prevederile art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea privind administrația publică centrală de specialitate nr. 98 din 04 mai 2012 și pct. 11 a pct. 3) din Hotărârea Guvernului nr. 778 din 27 noiembrie 2009 cu privire la aprobarea regulamentului privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne al RM, structurii și efectivului-limită ale aparatului central al acestuia, care prevede că conducerea ministerului este exercitată de către ministru, care asigură coordonarea, supravegherea și controlul activității administrației publice în domeniile de activitate încredințate ministerului pentru realizarea sarcinilor și pentru îndeplinirea funcțiilor acestuia, iar ca consecință a fost adoptată o hotărâre contrar legii.

Indică că nici instanța de apel și nici prima instanță nu au dat o apreciere justă a probelor ce au rezonanță la caz.

Chiar dacă au făcut referire în partea motivată a hotărârii la dispoziția MAI nr. 22/1244 din 06 iunie 2014 prin care a fost anulat pct. 7 din dispoziția MAI nr. 14/454 din 16 mai 2012, nu au luat în calcul că de fapt dispoziția în cauză nu a fost contestată de intimat, iar instanțele inferioare nu a motivat respingerea sau admiterea acestei probe.

Reținând prevederile art. 1, alin. (2), art. 2, art. 3 alin. (1), (2), art. 16 alin. (1), art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 menționează că instanțele inferioare nu au luat în calcul că

prescripția Inspecției financiare nr. 27-04-04/786 din 20 iunie 2014 la fel nu a fost contestată de către intimat, în partea în care îl vizează.

Consideră că atât hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 01 februarie 2016 cât și decizia Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016 nu corespund prevederilor art. 239 CPC, or, din conținutul acestora nu este clar pe ce circumstanțe și norme legale sunt întemeiate concluziile instanțelor inferioare.

La 20 octombrie 2016 Stanislav Valachi a depus referință la recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 05 iulie 2016 (f. d. 112) și recepționată la 26 septembrie 2016 fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu numărul de intrare 3088 (f. d. 119).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu